

I

Càlid sol de l'alba,
llum que el blat desperta,
ja ve el món dels àngels,
al foll de la plana,
que escriu a les fulles
tots els noms que estima.

El foll veu els àngels
fent les guerres santes,
quan de nit es mengen
els insectes negres
que ha enviat la lluna
en nits sense estrelles.

El foll no té cura,
diu que el blat li parla
d'un planeta màgic
on pot arribar-se
menjant pa tothora.
Pa de molla blanca.

II

Crit ben dolç el de la ploma blanca
que ha perdut un vell colom a l'alba,
cau al cap d'un moribund que lluita,
encerclat per tots els seus cadàvers
que pretenen que ja no convoqui
aquell àngel que la mare deia
que el guardava quan ell s'adormia.

Tanca els ulls i quasi no respira
esperant un nou bressol a l'alba,
un nou part, un gran amant de plata,
d'un vell àmbit ple de bons presagis,
el retorn dels seus ulls cap a casa
carregat de tots els morts que estima.

III

La teva veu ja tan cansada
de defensar l'home que portes
s'ha fet més lleu, també més fràgil,
i fàcilment, ben suau, s'apaga
com una espelma sense aire.

Però sovint de cop s'anima
i ja no sap com aturar-se,
i mentre explica coses vanes
vol conquerir aquell silenci
on s'inauguren noves formes.

Surten del cor les ones blaves
com un lament sense frontera
ni d'assassins ni de cadàvers.
La teva veu atabalada
amb tanta mort s'ha fet molt clara.

IV

Prodigi

Per un moment en què el meu cor li sembli ser més noble
i voli alt, com un ocell que no ha fet mal a penes,
he regalat trossets de mi als monstres de l'abisme,
perdent el cap, caient malalt de fosques malalties
i no servint ja per res més que el fet de sobreviure,
molt espantat de ser ferit de totes les paraules
que ha de parlar la humanitat per continuar estant viva.

Sóc un fracàs i és que he ferit malgrat la gran fugida,
tement-ho tot, i desertant de totes les batalles,
però comprenc per fi algun dels grans secrets dels homes
que han sucumbit en el camí cap a una nova forma
feta d'amor i de desig celest i ben angèlic:
un sempre neix predestinat a ser carn de desfeta
i ben perdut s'ha de rendir ben dòcil al prodigi.

V

Hi ha núvols plens de monstres
i núvols que són bons,
hi ha diferents capvespres
i el vent que bufa o no,
hi ha bona i mala pluja
i camps plens de conreus
i nens que tot ho saben.

Hi ha llàgrimes callades
i l'hora de la mort,
hi ha molts i molts rellotges
i un nen dins un llit blanc;
hi ha mares cercant flames
i focs plens de perill
i focs que no serveixen.

Hi ha diferents presagis
i un nen que no somriu,
hi ha gossos que no borden
i miren cap al mar,
hi ha nens que són cadàvers,
i núvols de ponent
que són lliçons de calma.

10.

El noi indecís porta una creu,
els àngels que veu un compromís,
rep el suport, hi haurà casament,
nuvi valent, núvia de sort.
No desafina el cant secret:
hi ha un amor dret i el cant s'il·lumina!
Canta a l'Amic, l'Amant, blanc pecat
amençat pel fosc enemic.
Fort com l'estel que porta al seu pit,
així està escrit a un lloc del cel,
cos batejat, un nom masculí,
cos femení que Déu ha amagat.